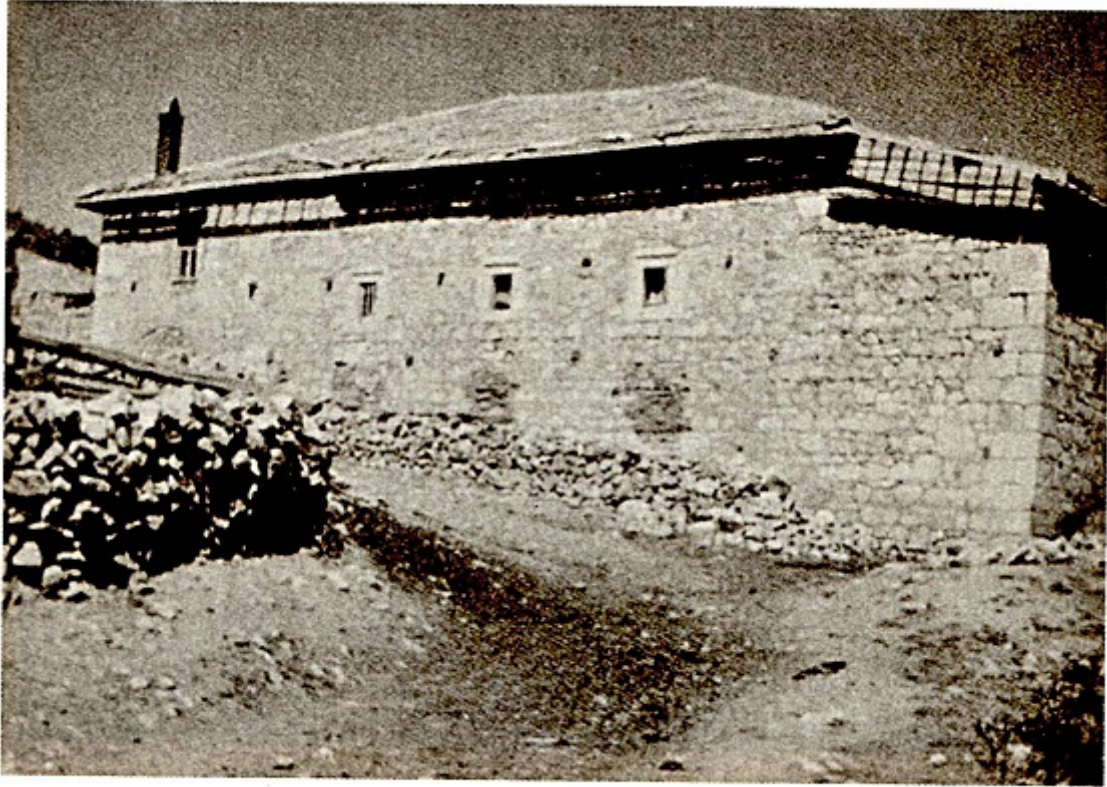

18 Μαΐου 2018

Η τελευταία Λειτουργία (Γεώργιος Φωτιάδης, εκπαιδευτικός)

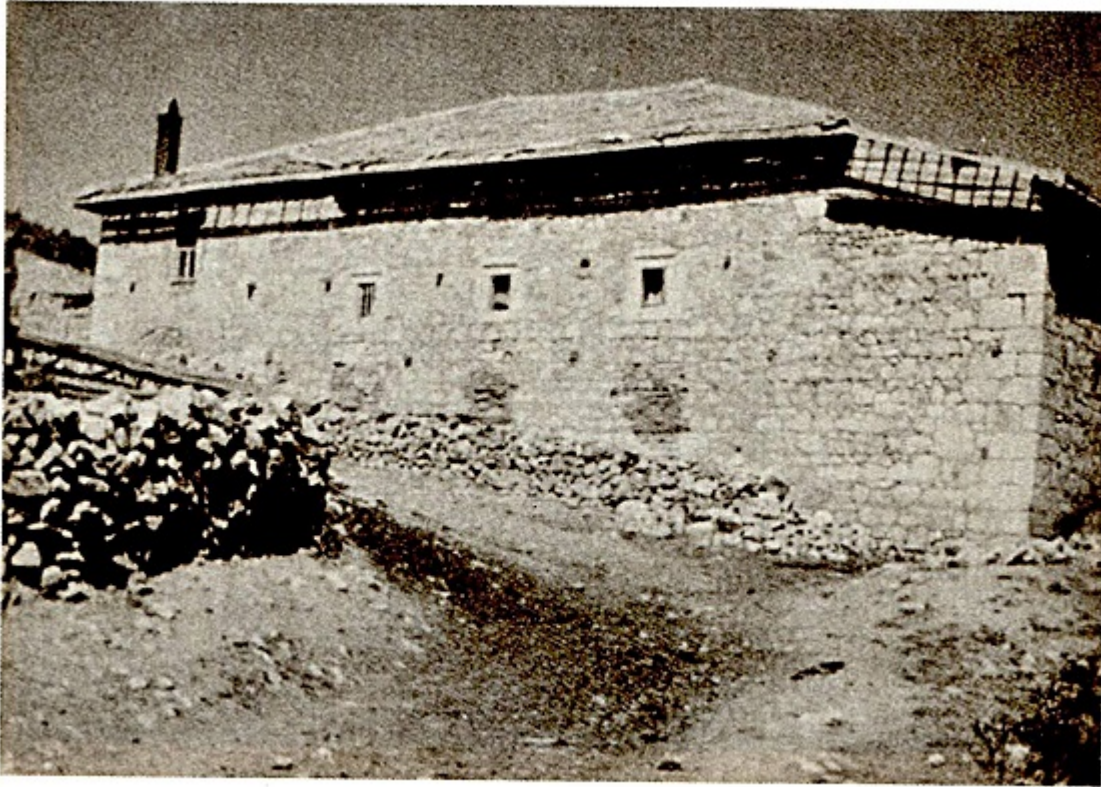
[/ Πεμπτούσια](#)

Όπως ήταν ο ιερός ναός του Αγ. Γεωργίου - Καράπιρ, το 1973.

Η 2 Φεβρουαρίου ήταν για το Άταλαν, το χωριουδάκι μου κοντά στο Ακ Ταγ Μαντέν του Γαλατικού Πόντου, μεγάλη γιορτή. Την Υπαπαντή τη λέγαμε και κείνη «Παναγία» και επειδή ο Ναός ήταν στη μνήμη της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, πανηγύριζε και τη μέρα της Υπαπαντής.

Πολλοί φιλόθρησκοι από τα γύρω χωριά αποφάσισαν να πάνε στο Άταλαν και να κάνουν την τελευταία λειτουργία. Την παραμονή έστειλαν μερικούς τολμηρούς νέους κι άναψαν το τεράστιο τζάκι στο σπίτι μας.

Όπως ήταν ο ιερός ναός του Αγ. Γεωργίου - Καράπιρ, το 1973.

Χαράματα την επομένη φτάσαμε εκεί με τον Παπα-Θωμά πάνω από 70 άτομα. Αφού ζεσταθήκαμε καλά, πήγαμε στην εκκλησιά. Ο Παπα-Θωμάς είχε σημάνει για τελευταία φορά το σήμαντρο. Η εκκλησιούλα ήταν κατάμεστη. Έγινε ωραία πανηγυρική λειτουργία με ψάλτες από το Καράπιρ, το χωριό που είχαμε καταφύγει μετά τις συγκρούσεις με τους Τούρκους αντάρτες. Μετά την απόλυση ο Παπα-Θωμάς ξήλωσε την εικόνα της Κοιμήσεως της Παναγίας κι έδωσε το σύνθημα της αποκαθήλωσης. Μέσα σε λίγα λεπτά έμειναν όρθια μόνο τα στασίδια, το παγκάρι και το γυμνό τέμπλο. Ότι έγινε με κόπους και με μόχθους πολλών ετών κατέρρευσε μέσα σε λίγα λεπτά. Πολλοί έκλαιγαν, άλλοι έψαλαν κι άλλοι μοιρολογούσαν.

Σε λίγο ξεκίνησε όλο αυτό το караβάνι με τα πολύτιμα κειμήλια: Πολυέλαιοι, καντήλες, εικόνες, εξαπτέρυγα, κηροπήγια, Άγια Ποτήρια, λάβαρα, άμφια κ.α. Όλοι κρατώντας από ένα ιερό κειμήλιο βάδιζαν βουβοί, σκυφτοί με μάτια βουρκωμένα και μόνο το τρίξιμο των παπουτσιών τους ακουγόταν πάνω στο παγωμένο χιόνι.

Όταν φτάσαμε πάνω στην κορυφή του λόφου στάθηκα, γύρισα κι έριξα την τελευταία ματιά στο χωριό μου. Βούρκωσαν τα μάτια μου, γύρισα και τρέχοντας έφτασα τους άλλους με μια μικρή εικόνα στην αγκαλιά μου. Στο Καράπιρ εναποθέσαμε το πολύτιμο φορτίο μας στο ναό του Αγίου Γεωργίου όπου έμεινε ως την ημέρα του ξεριζωμού.

Το μεγαλύτερο μέρος των εικόνων βρίσκεται στην παλιά εκκλησία του Μελισσίου Γρεβενών, δύο τον Άγιο Νικόλαο Ανοίξεως Γρεβενών και δύο φυλάσσει ο Γ. Σιδηρόπουλος.

Από τότε κάθε βράδυ πριν με πάρει ο ύπνος επισκέπτομαι το μικρό μας χωριουδάκι και παίρνω μέρος στην τελευταία του λειτουργία.

Αθήνα 1994